

Grafit a vakvezető kutya blogja 62.rész

#grafitblog

Kedves Olvasóim!

Íme jelentkezem egy újabb olvasnivalóval számotokra. Bodzillát, ahogy ez sejthető volt, az oviban is felköszöntötték születésnapján, tehát egész nap fürödhetett a dicsfényben. Délután még itthon is folytatódott az ünneplés, tehát szép napot mondhatott magáénak. Arra kértem őt, hogy meséljen már nekem vicces, kedves megjegyzéseket, amiket munkája során kap.

Tudom, én már sokat írtam ilyen szösszenetekről, magammal kapcsolatosan is, de ezek megunhatatlanok szerintem. Bodza azt mesélte, hogy őt az mindig zavarja, ha pl. mennek a gazdával valahová, s valaki kedveskedésből odaszól neki, hogy:

„Na gyere Buksi, vagy Morzsi, hozd a gazdidat!” Ilyenkor mindig fanyalog magában, hogy neki van becsületes neve is de én meg mondom neki, hogy na igen, de azt honnan kellene tudnia egy idegennek, hogy téged Szélvész kisasszonynak, azaz Bodzának hívnak?

Erre persze az a válasz, hogy egy „hölgynek” ilyen bizony akkor sem lehet mondani. Ennél már csak az háborítja fel jobban, mikor elcsodálkozik azon valaki, hogy „Jé van neki neve!” Ilyen esetek is vannak. Erről mondjuk már meséltem magammal kapcsolatosan is.

Az oviban imád a legjobban Bodza kisasszony, hisz ahogy annó én is, nagyon sok szeretetet kap, s még élvezik is, amikor produkálja magát. Múltkor egyik kisgyerek azt mondta mikor a gazdánk arról mesélt, hogy mi mennyire ügyesek vagyunk, hogy: „Nekem nincs ilyen, de majd veszek egyet magamnak!” – mármint ilyen okos vakvezetőkuttyát.

Emlékszem engem hányszor akartak hazavinni, milyen sokszor mondták, hogy bárcsak ott maradnék az oviban, s minden áldott nap szeretgethethéneek. Ígértek nekem mindenféle finomságot is, de hát az én gazdám nem boldogulna nélkülem, tehát így le kellett mondanom erről a fantasztikus ajánlatról. Bodza meg folyton azzal dicsekszik, hogy ő milyen rendes mert segít a diákoknak megtalálni a cuccaikat, amiket elszórtak a földön.

Ez úgy történt, hogy amikor forgott, meg gurult meg tolatott a gyerekek nagy ámulatára, akkor a produkció előtt gazdi levette róla a hámot, s meglátott a padlón egy tollat, meg egy sapkát, meg valami papírgalacsint, s ezeket gyorsan fel is szedte, s a gazdin keresztül visszajuttatta a boldog tulajdonosoknak...

Különösen a papírgalacsin volt érdekes, az valami célt tévesztett puska lehetett, még jó, hogy nem a tanár kezében landolt. Mondtam is neki, hogy ennyire azért nem kell buzgolkodnia, a végén még leleplezi a diákokat aztán várhatja, hogy mikor hívják majd újból. Én is sokat produkáltam magam a gyerekeknek annó, volt is olyan fiú, aki azt hitte, hogy én egy cirkuszi kutyából átképzett vakvezetőkutya vagyok.

Velem sokat akartak focizni is, de mondta a gazdám, hogy amikor rajtam van a munkaruha, akkor nincs helye a bohóckodásnak, azaz hámban tilos a játék, pedig milyen jólesett volna rohanni az iskola udvarán a labda után. Ezek nagyon szép emlékek, s hiányoznak is nagyon nekem ezek a kalandos napok, így viszont, hogy megírom nektek, felidézem őket mindig magamban, s jót mosolygok miközben henyélek itt a melegben várva gazdim és a kis boszorkány hazatértét.

Óh, hogy azzal kezdtem, hogy Bodza történeteiből szemezgetek, na ettől most kicsit eltértem, de majd legközelebb bepótlom. Ezt már elnézhetitek nekem, hogy elindul a gondolatom egy irányba, aztán teljesen máshol köt ki. Bodza ezt mindig felrója nekem, de majd lesz ő is nyugdíjas, s majd rájön szépen arra, hogy nem úgy vannak a dolgok, ahogy ő négy évesen azt hiszi.

Fiatalság bolondság mondják sokan, ez így is van. El sem tudom képzelni, hogy milyen lesz ő öregnek, de annyit már most látok, hogy szegény gazdánknak nem lesz vele könnyű dolga, már most csupa nyafogás, meg nagyozás az egész természeté. Ilyeneket mond nekem, hogy ő majd nem hagyja el úgy magát ahogy én, na persze mondtam is neki, ha majd te is annyit dolgozol mint én, akkor majd utána beszélgethetünk, áh, de ezt hiába magyarázom neki, azt hiszi, hogy mindig fiatal marad.

Ui.: Azt meg nézzétek el nekem, hogy nem hozok nektek mindig izgalmas kalandokat, hanem néha csak úgy filozofálgatok az élet dolgairól, de hát úgy vélem, hogy ezekre a mélyebb gondolatokra is szükségünk van nem?

Jövő szerdán ugyanitt találkozhattok velem a [Napos Oldal Alapítvány Facebook](#) illetve [weboldalán](#).

Üdvözlettel: Majaligeti Grafit

www.naposoldal.org

